

Iedzīvotāju ievēribai

Katrs iedzīvotājs ir atkritumu ražotājs un visiem kopā ir jāiesaistās atkritumu apsaimniekošanas sistēmā.

Saskaņā ar Atkritumu apsaimniekošanas likuma 8. panta pirmās daļas 3. punktu un Madonas novada pašvaldības domes lēmumu Nr. 100 par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu Madonas novadā, SIA „Bērzaunes komunālais uzņēmums” paziņo, ka sadzīves atkritumus izvedīs un aprēķins tiks veidots saskaņā ar grafiku ne retāk kā:

1. individuālās dzīvojamās mājās – Bērzaunes, Mārcienas, Vestienas Kalsnavas ciema teritorijā – 1 reizi mēnesī;
- 1.2. pārējā Madonas novada teritorijā – 1 reizi ceturksnī;
2. nekustamie īpašumi (ēkas vai telpu grupas) ar galveno lietošanas veidu – komercdarbība – 1 reizi mēnesī;
3. ja nekustamā īpašuma lietošanai ir sezonāls raksturs (vasarnīca, dārza māja) – 2 (divas) reizes sezonā.

Sīkāka informācija par saistošajiem noteikumiem tiks publicēta pašvaldības bezmaksas informatīvajā izdevumā „Madonas nNovada Vēstnesis”.

Ja ir jautājumi rakstiet uz e-pastu: berzaunesku@inbox.lv.

SIA „Bērzaunes komunālais uzņēmums” administrācija

Rudens sezona tautas namā

Tautas nama rudens sezona iesākas citādāk, ne tā, kā bija ierasts. Šis laiks ir sarežģīts daudzās nozarēs, arī kultūrā. Gribas iepriecināt visus cilvēkus, ko maksimāli cenšos darīt, bet diemžēl dažas lietas var notikt tikai attālināti vai ierobežoti.

Pasākumiem pagaidām tautas nama telpas nebūs pieejamas, jo paredzēts remonts. Paredzēts izremontēt kino telpu, nojaukt sienu un ielikt logus, noslīpēt un atjaunot zālē grīdu, atremontēt vēsturiskās kāpnes, atjaunot priekštelpas sienu krāsojumu.

Apkures ievilkšana ir pabeigta, turpmāk arī mūsu namiņā būs silti, cerams uz visiem laikiem aizmirsīsīm ledus laikmetu tautas nama telpās. Paldies Vestienas pagasta pārvaldes vadītājam Artūram Vāverem un NiN vadītājai Markai Veibai, ka tika atrasti līdzekļi.

Septembra vidū tautas namā atsāksies mēģinājumi, tāpēc esiet visi laipni gaidīti mūsu pašdarbnieku pulciņā. Īpaši gaidīti visu paaudžu dejojotāji, turpiniet vai atsāciet dejojot, jo nekad nav par vēlu. Par mēģinājumu dienām un laikiem sazinieties ar mani, tel. 26807209 vai kolektīvu vadītājam – VDK „Kadiķis” vad. Aija Kreile, tel. 26350201, Dāmu dejas „Ālmada” vad.

Dace Čandere, tel. 29417332. Gaidām arī teātra spēlētājus mūsu amatierteātra „Aušas” pulciņā, vad. Laila Hofmane, tel. 29486033.

Pašlaik ar režisori Lailu Hofmani strādājam pie video filmas veidošanas „Kāla ezera stāsti 3”, bet par ko būs šis stāsts lai pagaidām paliek noslēpums.

Turpinās darbs pie vēstures pētīšanas un materiālu vākšanas. Esmu ļoti pateicīga Birutai Ābolkalnei, kas dalījās ar daļu no skolotājas Birutas Vālodzes savāktajiem materiāliem par Vestienu. Ar šo to dalos sociālajā vietnē Facebook Tautas nama lapā, bet galvenokārt tos sistematizēju un ievietoju blogā <https://vestienasvesture.blogspot.com>.

Bloga vietne izveidota publiska, visiem pieejama. Darba vēl ir ļoti daudz, tas nenotiek ātri, katru brīvu brīdi kaut ko papildīnu. Nākotnē plānojam atrast telpas, kur izvietot materiālus, tad varēs visu apskatīt arī klātienē.

Pasākumus uz remonta laiku plānoju ārā un ceru uz drīzu tikšanos. Lai visiem laba veselība, prieks un dzīvotgriba!

Jolanta Bardziņa,
tautas nama vadītāja

Informācijai!

Vestienas pagasta pārvaldes vadītāja Artūra Vāveres apmeklētāju pieņemšanas laiks – katra mēneša pirmā ceturtdiena.

**Oktobrī – 7. oktobris
no 10.00 līdz 14.00.**

Tālrunis: 29336590.

17. oktobrī plkst. 15.00

Sveču liešanas vakars

Vieta: Inči, Vestienas pagasts

Dalība: 15 eiro

Informācija un pieteikšanās: Ināra 26782385

Iepriecini sevi un citus ar dabīgām paša gatavotām svecēm! Nodarbībā būs iespēja gatavot sveces no dažādiem materiāliem, kā arī iepazīties ar oriģinālām sveču liešanas un dekorēšanas metodēm. Sveču liešana ļaus Tēv sajūties kā māksliniekam, skulptoram un pavāram vienā personā. Dāvā sev burvīgas sajūtas, jaunas zināšanas un labi pavadītu laiku mājīgā gaisotnē!

Dzīve Gaiziņa pakājē, saruna ar Māri Lāci

Vēja brāzmas Vestienā plosās jau vairākas dienas. Šogad ir agrs rudens. Ir septembra vidus, bet pēc sajūtām ir tā, it kā būtu jau oktobra beigas. Koku lapas krāsojas pamazām, dabas mākslinieka ota pieskārusies vien vēl dažiem kokiem. Bet drīz, pavisam drīz tā gleznos Latviju kā katru gadu...

Ne vienam vestienietim nav svešs Jūsu tēva Visvalža Lāča vārds. Taču mūsu lasītājiem droši vien būtu interesanti uzzināt par jūsu dzīves ceļu, par Jums, Māri, kā personību.

Esmu dzimis rīdzinieks. Visu mūžu esmu dzīvojis Rīgā un tikai šogad, 2021. gadā, mēs ar sievu pārcēlāmies no Rīgas uz Vestienas pagastu, uz tēva mājām pie Viešūra ezera, kurš burtiski guļ Gaiziņa pakājē. Ar Vestienas pagastu un Madonas novadu mani saveida kopā tēva domas un rīcība, tas, ka tēvs izdomāja, ka negrib dzīvot Rīgā. Tēvs bija leģionārs. Tie bija tādi laiki, kad cilvēkiem ar tādu pagātni kā manam tēvam, bija grūti veidot savu karjeru Rīgā un piedzīvot Rīgas rusifikāciju. Tāpēc 1980. gadā tēvs un mamma pārcēlās dzīvot uz Vestienas pagastu. Savas vietas meklējumos viņi bija apceļojuši visus Latvijas novadus, lai atrastu savas mājas Vestienā. No tā laika sākās arī mana braukāšana pie vecākiem. Esam svinējuši lieliskus un mazākus svētkus, īpaši Līgo svētkus, ceļš Rīga – Vestiena – Rīga kļuva par manu ceļu daudzu gadu garumā. Palīdzējām pie mājas labiekārtošanas darbiem. Visai mūsu dzimtai šī vieta šķiet īpaši skaista!

Ģimenē esam trīs bērni. To, ka mums būs jāpārceļas no Rīgas uz dzīvi pie Gaiziņkalna, bijām ar sievu pārrunājuši jau labu laiku atpakaļ un bijām gatavi pieņemt lēmumu, ko darīt. Mēs zinājām, ka nāksim dzīvot uz šejieni, jo māja, kurā dzīvoja tēvs ir ista ziemas māja, ar visām ērtībām, to nevar atstāt kā vasaras māju, tā ziemā ir jākurina, lai neaizsalst ūdens, jāpieskata, lai māja jūt, ka par to rūpējas, mīl.

Un sakrita tā, ka es no pagājušā gada esmu pensijā un tāpēc nebija grūti pieņemt šo lēmumu. Bija jāpārdomā arī visas darba lietas, īpaši sievai. Mana sieva ir medmāsa ar augstāko izglītību un bija svarīgi, lai viņa varētu strādāt savā specialitātē. Sievas kundze sazvānīja Madonas slimnicu

un noskaidroja, ka darbu dabūs savā specialitātē - anestezioloģijas reanimācijas māsa un tur viņa uz pilnu slodzi šobrīd arī strādā.

Arī par sevi man bija jāpadomā, jo es jutos pie pilnas veselības, strādāt spējīgs vīrietis un es domāju kā papildus pensijai vēl nopelnīšu iztiku. Visu mūžu esmu strādājis par skaņu inženieri. Vispirms Vissavienības skaņuplašu firmā „Melodija” un no 1996. gada Latvijas Radio skaņu ierakstu daļā. Mans darbs bija ar mūzikas ierakstiem, visa veida mūziku, gan nopietno, gan populāro. Latvijai iestājoties Eiropas savienībā man radās papildus darbs – ieskaņot runas ierakstus. Tie bija informatīvi ieraksti latviešu valodā, e-apmācības ieraksti, audio gidī, navigācijas programmas, automātiskie telefonu atbildētāji utt. Lai varētu veikt šo darbu es sapratu, ka vajag nodibināt savu uzņēmumu. Nodibināju mikrouzņēmumu, kas nodarbojas ar runas ierakstiem. Mans uzņēmums saucas „Mix Pro Studio Latvia”. Mani klienti sniedz informāciju par saviem pakalpojumiem un produktiem dažādās interneta vietnēs no visas pasaules, bet mans uzņēmums nodrošina to audio ierakstus.

Pasaulē ir ļoti daudz mediju aģentūru, kuras nodarbojas ar tulkošanu un papildus šiem pakalpojumiem, aģentūras piedāvā audio materiālus

dažādās valodās un es to daru latviešu valodā.

Piemēram, šobrīd man ir līgums ar vācu veikalu ķēdi Lidl par e-mācību programmu ierakstiem. Mūsdienās darbinieku apmācību ir daudz ērtāk veikt digitālā veidā.

Vēlos nedaudz pastāstīt par manām darba perspektīvām Madonas novadā. Šobrīd Madonā, Poruka ielā 1 esmu noīrēju telpu un ierīkojis savu skaņu studiju. Esmu ienācējs un savu darbību vēlos paplašināt un popularizēt to, kādus pakalpojumus sniedzu. Latvijas tirgus ir mazs, ļoti svarīgi manam biznesam ir, ja ienāk tādi lielle spēlētāji kā Lidl u.c., kas vēlas izmantot manus pakalpojumus.

Mans mikrouzņēmums piedāvā plašu ar skaņas ierakstiem saistītu pakalpojumu spektru.

Daudziem mājās ir saglabājušās audio kasetes, kurās ir ieraksti ar lielu vērtību, piemēram, ģimenei nozīmīgs pasākums, bērna uzstāšanās pasākumā, kāzas, kristības utt. Un bieži vien šie audio ieraksti ir nekvalitatīvi, bet mīļi un pienāk brīdis, kad saprotam, ka gribam šos vecos ierakstus reanimēt, lai atmiņās, kas tuvas un mīļas, ir arī iespējams atsaukt, noklausoties kādu no ierakstiem. Mans darbs ir veikt ierakstu restaurāciju, uzlabot runas un ieraksta skaidrību. Tas noveda arī pie video ierakstu digitalizēšanas,

kas visbiežāk ir VHS kasešu digitalizācija, kur cilvēki ir uzņēmuši kāzas, kristības, bērnu koncertus, ģimenes jubilejas un tad cilvēki grib šo materiālu digitalizēt. Viņi meklē mani un es veicu šo video kasešu digitalizēšanu, atjaunoju skaņu un attēlu.

Tā kā man mūža garumā ir uzkrājusies liela pieredze dažādākos mūzikas žanros, es piedāvāju jaunajiem mūziķiem, jauniešiem, kas aizraujas ar mūzikas ierakstīšanu, skaņu apstrādes apmācības.

Protams, tas viss ir darbs pie datora, bet kompensēju šo darbu pie datora ar darbu lauku mājā.

Jums ir skaists un liels lauku īpašums. Kā jūs veidosiet dzīvi savā lauku sētā?

Mēs turpināsim līdzīgu dzīves veidu kā mūsu vecāki, mēs nenodarbosimies ar lopkopību un lauksaimniecību, strādāsim savos šī brīža darbos un ļoti daudz darba ir pie mājas. Mums ir 4,4 ha zemes un 5 ha meža. Darba ir daudz un mēs, divi cilvēki, nemaz nevaram tikt galā jau ar šiem uzkopšanas un apkalpošanas darbiem. Atnākot uz jaunu dzīves vietu gribas salabot, iekārtot, sakopt, atrast speciālistus, līdzekļus utt. Es zināju, ka tas prasīs ļoti daudz enerģijas, bet nebiju domājis, ka tas būs tik ļoti laikietilpīgi.

Viena no problēmām ir manī pašā, es neesmu prasmīgs amatnieks, tāpēc man jāmeklē amatnieki. Visi labie amatnieki strādā būvfirmās, viņiem nav laika „krāmēties” ar maziem darbiņiem privātpašumā. Visi grib lielus apjomus, nevis mazus darbiņus. Atnākot no Rīgas man bija lielas problēmas atrast amatniekus, kuriem varētu uzticēt darbus. Labi, ka man bija tēva atstātā piezīmju grāmatiņa, kurā bija ļoti daudz kontaktu. Es cenšos iepazīt pēc iespējas vairāk amatnieku, speciālistu, lai nodrošinātu sadarbību.

Tādi lielākie darbi, kas veikti mājā ir – pirms četriem gadiem nomainījām jumtu, pirms diviem gadiem no malakas apkures pārgājām uz granulu apkuri, šobrīd velkam jaunu ūdensvadu. Visu laiku ūdeni sūknējām no ezera, tas bija jāfiltrē. Dzeršanai mēs nesām ūdeni no avotiņa, kas atrodas 200 metri no mājas. Jauno ūdensvadu mēs velkam no šī avotiņa. Darbi ir iesākti un līdz ziemai tie jāpadara.

Sievas pārziņā ir puķes un dārzs, viņa izaudzē daudz dārzeņu, kurus konservē un sagādā mums krājumus ziemai.

Tad, kad es lasu presē, piemēram „Lauku mājā” par līdzīgām ģimenēm, kas ienākušas laukos no pilsētas, un kuras nodarbojas ar lauksaimniecību un lopkopību, es viņus apbrīnoju, jo es nespēju saprast, kā šie cilvēki spēj izveidot lielas saimniecības, un to visu apkopt. Kā viņi to spēj? Kur cilvēkiem ir šī jauda, enerģija, laiks to visu izdarīt? Es apbrīnoju šīs ģimenes. Tas liek pašam justies, ka esam uz pareizā ceļa, bet daudz jāstrādā.

Darbs, lauku māja, vai atliek arī kāds brīvāks brīdis kādam hobijam?

Tās ir izklaides, kādas ir vairumam cilvēku: tie ir koncerti gan televīzijā, gan klātienē. Piemēram, Metropolitanēna operas tiešraide kinoteātrī ar Kristīni Opolais galvenajā lomā. Kas var būt fantastiskāks? Sekoju līdzīgiem sporta pasākumiem, čempionāti futbolā, hokejā u.c. sporta veidos.

Dzīvojot Rīgā daudz braucām ar velosipēdiem, visu cauru gadu uz darbu. Vakaros cenšamies atrast kādu labu filmu, tas nav viegli, bet tehnoloģijas to atļauj mūsdienās izdarīt.

Mēs abi ar sievu dziedam jauktajā korī „Madona”. Dziedāšana korī ir manas sievas iniciatīva. Sieva ir bijusi iniciatore lielākai daļai no ģimenes aktivitātēm. Koncerti, operas apmeklējumi, braukšana ar velosipēdiem, laivīņām utt. par to visu ir jāpasaka paldies manai sievai. Viņa uzskata, ka nevajag sēdēt mājās, bet iet un kustēties, būt starp cilvēkiem.

Manas sievas hobijs ir mājas daļiņdarza kopšana, kas, manuprāt, ir grūts un laikietilpīgs darbs, bet viņa to veic enerģiski un ļoti atbildīgi.

Bez šaubām atvēlām laiku lai tiktos ar draugiem, bērniem, mazbērniem, radiem.

Varbūt variet nedaudz pastāstīt par saviem bērniem un mazbērniem. Kādas nodarbošanās izvēlējusies viņi un ko viņi saka par to, ka esat atnākuši dzīvot uz Gaiziņkalnu?

Man ir divi dēli un meita un trīs mazbērni – puīši.

Tā ir sagādījis, ka visi trīs bērni darbojas žurnālistikā. Meita, kas ir no bērniem vecākā, pabeidza Latvijas universitātē žurnālistikas fakultāti, vidējais dēls absolvēja Latvijas Sporta akadēmiju un strādāja kā žurnālists Apollo portālā, tagad viņš gan ir mainījis darbu. Jaunākais dēls absolvēja Stradiņa universitātes multimediju komuni-

kāciju specialitāti un strādā par sporta žurnālistu Delfos. Meita dzīvo Jūrmalā un abi dēli Rīgā. Visi bērni ir radoši un talantīgi, bet gribu padalīties ar interesantu jaunākā dēla hobiju – viņš ir aizrāvies ar NBA vēstures pētīšanu un izveidojis tai mājas lapu Lamarmatic.com. Dēls meklē neparastus NBA basketbolistus, kuriem ir ļoti īpatnēja un sarežģīta karjera, īpašs dzīves gājums. Un tās ir ļoti nopietnas un padziļinātas intervijas ar video materiāliem.

Saistībā ar mūsu pārcelšanos uz Gaiziņkalnu no bērnu puses nekādas īpašas reakcijas nebija. Viņi zināja, ka mēs nāksim uz laukiem. Situācija veidojās tāda, ka mēs neslēpām no bērniem, ka var pienākt tāds brīdis, ka būs jāpieņem šāds lēmums. Mēs negribējām šo vietu zaudēt. Klusībā mēs arī ceram, ka mūsu bērniem patiks šī vieta un kāds no viņiem nākotnē kļūs par vēstnieku.

Kādu Jūs redzat Vestienu, ko vēlaties redzēt nākotnē? Kāds vēlējums Vestienai nākotnē?

Vēlētos, lai Vestienā būtu vairāk turīgu cilvēku, kas padarītu šo pagastu modernāku, jaunāku, skaistāku. Lai arī visu mūžu esmu braucis caur Vestienu uz Gaiziņkalnu, es neesmu pamanījis, ka Vestienā būtu kas ļoti mainījusies. Kāds jauns uzņēmums, kādas jaunas mājas, kas liecinātu par to, ka Vestiena attīstās. Es nezaudēju cerības, ka tāds brīdis varētu pienākt. Bet pagaidām to nejut. Vēlējums Vestienai ir kļūt – jaunākai, skaistākai un turīgākai!

Šobrīd daudz laika pavadu Madonā un šī pilsēta man ļoti patīk. Maniem draugiem arī ļoti patīk Madona. Es nevarētu teikt, ka Madonā būtu kādas milzīgas pārmaiņas. Bet tur ir rosība, dažādas firmas, veikali, kas liecina, ka cilvēkiem ir darbs, materiālie līdzekļi, lai iegādātos to, kas ir veikalos. Tiek celti jauni objekti, restaurēti vecie.

Jūsu saknes ir Rīgā, dzimis un uzaudzis, skolojies. Ko glabājat savā atmiņā līdz šim par šo laiku?

Varu padalīties ar atmiņām par savu omīti.

Omīte, lai arī bija pensionāre, bija biznesa sieviete, kā tagad teiktu. Mums bija liela māja ar zemi. Un viņa pamanījās nopelnīt naudu ar visu dārzā izaudzēto. Viņa izaudzēja puķes, ogas, augļus un nesa tirgot uz Imantas tirdziņu un tā maz pamazām ietirgoja naudiņu. Pat Padomju laikā, kad privātais bizness bija aizliegts, viņa nodar-

bojās ar lapsu audzēšanu un tirgoja kažokādas.

Es dzimu 1955. gadā, ko varētu saukt par pēc kara periodu un daudzi kaimiņi bija trūcīgi un vienkārša darba darītāji.

Vietu, kur mēs dzīvojam, sauca par Zolitūdi, vēlāk nosauca par Imanu, kur uzcēla šobrīd esošo mikrorajonu. Man ir interesantākas atmiņas par laika posmu līdz mikrorajona uzcēšanai. Apkārtne bija ar smilšainām un klusām ieliņām, dzīvojam kā laukos. Kaimiņi turēja govīs, vistas, aitas un savā starpā bijām visi pazīstami. Un atkarībā no tā, kurš kaimiņš ar

ko nodarbojās mums radās interešu un draugu grupas. Man bija draugs, kurš nodarbojās ar radio aparātiem. Draugs, kuram mamma bija mūzikas skolotāja un vēlāk viņš pats kļuva par profesionālu mūziķi. Draugs, kas kļuva par profesionālu riteņbraucēju. Mēs, puikas, nodarbojāmies ar visiem sporta veidiem, novusu, futbolu, hokeju, slēpošanu, basketbolu utt. Vecāki mums atļāva un mēs bijām brīvi. Man paveicās, ka mājās nebija daudz pienākumu, tāpēc bija pietiekoši daudz brīvā laika, lai nodarbotos ar sportu, tehniku un klausītos mūziku. Protams, laiks bija arī nerātībām.

Liels zaudējums pašreizējai paaudzei, īpaši sākumskolas bērniem, ka viņi brīvo laiku pavada skatoties telefonos. Mums bija visdažādākās nodarbes, jautājam un likām kopā mopēdus un velosipēdus, dzīvojam ārā pie mājas teltīs, uz telti aizvilkām nedrošus elektrības vadus un klausījāmies mūziku. Visas vasaras pagāja ļoti aktīvā nodarbībā, visu meistarojām paši. Man bija ļoti pilnvērtīga bērnība. Ne visiem bērniem ir bijusi tāda bērnība. Lauku bērni nav varējuši baudīt tādu brīvību, jo viņi tika iesaistīti lauku darbos, lai palīdzētu vecākiem.

Intervēja Ināra Viļķina

“Es neticu, ka var bez cilvēkiem”, intervija ar Agnesi Gērķi

Vasara vēl negrib atdot savas tiesības un šodien ir lieliska septembra diena. Saules siltums liek taureņiem izplest spārnus un aplidot rudens puķu krāšņās galvas. Taurenis ir kā frizieris, kas piela bo puķu frizūras un piedot tām savu tauriņa vieglumu...

Mums katram ir sava Laimīgā zeme. Tā ir bērnības zeme. Noteikti arī Tu dzīvoji šādā zemē, ko sauci par savu laimīgo bērniņu.

Mana bērnība bija skaista, bezrūpīga un laimīga laiks. Ja pasaka vārdu bērnība, tad pirmais, kas ienāk prātā, ir mana mīļa, labā ommīte. Jā, tieši ommīte, ar diviem “m” burtiem. Tā es viņu saucu. Ommīte piedzima un dzīvoja pie Igaunijas robežas, Viķu pagastā, vēlāk dzīvoja Matišos, kur piedzima mans tētis. Tālāk dzīves likloči aizveda viņu uz Latgales pusi, uz Viļāniem. Visbeidzot par savu dzīves vietu ommīte izvēlējās vienu no skaistākajām vietām Vidzemē – Vestienu. Viņa mēdza teikt: „Cilvēka īstā vieta ir tur, kur viņš grib palikt, nevis tur, kur viņš ir dzimis”.

Ilgus gadus ommīte strādāja Vestienas bibliotēkā. Tā joprojām ir vieta, kur manās atmiņās staigā ommīte, piekārtodama grāmatu plauktus un gaidīdama lasītājus. Mana mīļa vecmāmiņa, kurai varu pateikties par mīlestību uz grāmatām un teātri. Manā īpašumā ir palikusi ommītes

bibliotēka, kas man ir ļoti nozīmīga.

Atceros gadījumu, kad man klubā uz skatuves bija jānorunā dzejolis, to izdarījusi, turpat no skatuves pilnā

balsī saucu: „Ommīt, Tu redzēji kā es norunāju? Un kā viņi man applaudēja!” Man bija 5 gadi, bet domāju, ka ommīte tajā brīdī nezināja, kur galvu likt.

Ommīte mani ļoti lutināja. Es varēju ierasties naktī un palūgt ceptus kartupeļus, un viņa tos uzcepa. Nereti es viņai stāstīju dažādus blēņu stāstus, ommīte noklausījās un jautāja: „Aguci, vai tiešām?” Tad es ar prieku atbildēju: „Ommīt, tu arī tīci visam, ko stāstu!” Ommīte tik noplātīja rokas un smaidot teica: „Nu tāda kā auša!” Bērnībā tik bieži dzirdēju vārdu „auša”, ka vēlākjos gados, kad dibināju Vestienā teātri, nosaucu to par „Aušām”, jo tādi jau mēs visi esam, kas spēlē teātri – aušas.

Otrs cilvēks, kas ir palīdzējis man būt tādām cilvēkam, kāda esmu, ir tēvs, viņš bija ļoti radoša, bet sarežģīta personība. Katru gadu ar mammu un tēti braucām uz Zoologisko dārzu, tad ar kuģīti pa Kišezeru, obligāti apmeklējām kādu muzeju, gājām uz cirku. Tēvs gribēja mācīties Latvijas Mākslas aka-

dēmijā, bet dzīve iegrozījās tā, ka sapnis nepiepildījās. Viņš nekļuva par atpazītu mākslinieku, bet tas nebija nekāds šķērslis, lai nezīmētu. Bija laiks,

kad tētis strādāja par sargu Vestienas darbnīcās un ar aizrautību zīmēja karikatūras „iz sarga dzīves”. Man ir saglabātas kādas 4 – 5 kladēs, kurās ir dažādas karikatūras. Varbūt reiz, sadarbojoties ar Vestienas bibliotēku, taps kāda izstāde. Tētim patika minēt un pašam sastādīt krustvārdu mīklas. Un maskas! Mēs darinājām dažādas maskas! Sākumā no plastalīna, tad pa virsu bija jālīmē papīrs, visbeidzot jānokrāso, ļoti ilgs laiks, bet rezultāts – super! Viņam bija plaukts, kur viss tika nolikts – krāsas, otas, rakstāmspalvas, un neviens neko nedrīkstēja aiztikt.

Pienāk dzīvē brīdis, kad tu saproti, ka ir lietas, ko varēja mainīt, bet nepietika laika...Šogad, kad peldēju, iedomājos, kāpēc nepaklausīju tēvam un nemācījos peldēt pareizi, profesionāli. Mans tētis bija profesionāls peldētājs, bet es „peros pa ūdeni kā māku”. Atceros kā viņš Salāja ezerā aizpeldēja uz salu, atpeldēja un iedeava man pērleņes, kas bija lielas un ļoti skaistas.

Dzīvē mēs staigājam pa vairākiem ceļiem. Kādam to ir daudz, citam mazāk, bet ir. Reti kuram ir tikai viens ceļš, ko iet. Arī Tu esi dzīvojusi Rīgā, tad Vācijā un tomēr atgriezies Vestienā un palikusi.

Esmu pamēģinājusi dzīvot Rīgā, bet sapratusi, ka pilsētā man ir par daudz stresa, haosa, drūzmas... Divus gadus nodzīvoju Vācijā un atgriezos mājās, kaut es runāju viņu valodā, es viņiem biju ārzemiece. Latvieši un vācieši – divas pilnīgi dažādas pasaules. Atšķirības ir milzīgas, piemēram, skaistā un siltā vasaras dienā izgāju ārā ar basām kājām, lai zemi sajustu kā kārtīgs lauku skuķis. Otrā dienā saimniece, pie kuras dzīvoju, aizveda mani uz veikalu un nopirka apavus. Viņi laikam domāja, ka taupu naudu, bet es tajā mirklī sapratu, ka Vācijā nevarēšu dzīvot. Ir tādas sēklas, kas aug jebkurā zemē, kur iemetis šo sēklu, bet es esmu citāds „augš”.

20 gadus atpakaļ reti kuram bija mašīna, tad bija jādomā, kā nokļūt tur, kur vēlies. Bet tagad, kad ir mašīna, es varu aizbraukt, kur es gribu.

Ir dienas, kad man ir nepieciešams pabūt vienai, bet lielākoties es esmu sabiedriska cilvēks. Kā teica Ā. Elksne: „Es neticu, ka var bez cilvēkiem. Es vienmēr esmu degusi pēc tiem.”

Es nesaku, ka es nekad nedzīvošu citur, bet šobrīd man nav ne tādas vēlmes, ne vajadzības darīt. Man varbūt ir

kā ommītei, ka es esmu izvēlējusies to vietu, kur palikt.

Daudz interesantu lietu esi darījusi savā dzīvē, esi atvērta pārmaiņām un izaicinājumiem. Šobrīd Tu strādā skolā. Kā Tavs ceļš nonāca līdz Vestienas pamatskolai?

Skolas direktore Vera Gutāne mani uzaicināja vadīt teātra pulciņu. Vēlāk sāku strādāt par sociālo zinību skolotāju, jo mana specialitāte ir sociālo zinību un ģeogrāfijas skolotājs. Tagad esmu klases audzinātāja brīnišķīgiem bērniem.

Skola Vestienā ir kā tāda bāka jūrai. Tu redzi to tūlumā un Tev paliek silti un Tu zini, ka esi drošībā. Kā Tu saredzi skolas tālāko likteni?

Ja vestieniešiem šo skolu vajadzēs, tad skola būs. Kā ar visām lietām, ja mums kaut ko vajag, mums tas ir. Kad vecāki sapratīs, ka mazā skolā ikvienam skolēnam ir individuāla pieeja, tad viņi novērtēs mazo skolu priekšrocības. Kaut vai tikai šis fakts – cik daudz laika var pievērst vienam skolēnam vienas stundas laikā, kur mācās 30 bērni? Un cik daudz var pievērst uzmanības vienam bērnam, kurā ir, piemēram, 6 bērni? Un vēl agrā bērnu celšana, īpaši jau sākuma klasēs, ilgā vecāku gaidīšana pēc stundām, kad viņam atbrauks pakaļ. Man ir tāda sajūta, ka mēs nedomājam par bērniem, bet domājam par savām ambīcijām.

Kādu Tu būsi pēc 25 gadiem?

Sirma, glīta kundzīte ar vīna glāzi rokā, sēdēšu ezera krastā ar grāmatu blakus, jo man tad būs ļoti daudz laika lasīt. Vērošu saulrietu... un priecāšos par katru savas dzīves mirkli!!! Es atpūšos un tad es iešu uz darbu. Kāds varētu būt mans darbs? Es gribētu būt Vestienas muižas večiņa, kas neļautu muižai nogrimt, kas uzturētu tās garu. Noteikti man būs kāds bariņš draugu apkārt, tādu paši kā es. Es gribētu būt šeit pat. Bet pēc 25 gadiem es ceru, ka es ļoti daudz ceļošu. Agrāk es to nevarēju darīt dēļ dēļ. Bet tagad es varu atļauties. Tāpēc es šogad ļoti daudz ceļoju pa Latviju. Mans sapnis ir izstaigāt Latviju ar kājām, lai iepazītu ik vienu slepeno stūrīti. Mēs, latvieši, tik daudz zinām par Franciju, Itāliju, Turcijas kūrortiem un jūrām, bet tik maz zinām par savu zemi.

Kad mācījos skolā, mēs visi bijām redzējuši Rundāles pili, bet reti kurš bija apmeklējis Braku muzeju.

Tev ir ļoti interesanta pieeja dzīvei. Tu dari to, ko Tu gribi, bet

nedari to, ko negribi.

Es nevarētu teikt, ka tā ir tāda filozofija. Tas, ka man ir Deivids, tas man ir iemācījis ārkārtīgi daudz. Esmu sapratusi, ka varu izdarīt daudz vairāk, nekā es spēju iedomāties. Ir tāds teiciens – neuztraucies par lietām, ko tu nevari mainīt. Tieši tā es mēģinu darīt, smaidīt un iet vienkārši tālāk. Es saku mēģinu, jo ne jau vienmēr sanāk...

Pateicoties Deividam es iemācījos domāt un dzīvot savādāk. Tad, kad viss kārtībā, cilvēks var arī neko nedomāt. Es regulāri apciemoju Deividu, mēs satiekamies, izrunājamies un, atbraucot mājās, jutos mierīgi – mums viss ir kārtībā.

Es tiešām daru to, ko es gribu. Nevienam rītu neesmu pamodusies ar domu, ka negribu iet uz darbu. Man ir tā, ka es vienmēr gribu būt darbā.

Man reizēm ir kauns teikt, ka man viss kārtībā. Es varu lasīt, varu iet uz pirti, līst āliņģi, kas dod enerģijas lādiņu. Viss notiek.

Es nelamāju Latvijas valdību. Ja es to darītu, tad man būtu sev jājautā – ko es esmu izdarījusi, savas valsts labā? Jā, es strādāju, maksāju nodokļus, bet vai ar to pietiek? Ja cilvēks kaut ko kritizē, tad pretī ir jāliek kāds risinājums, ieteikums vai rīcība. Pašai jādibina partija, vai jāstājas jau nodibinātajā, lai kaut ko uzlabotu.

Intervijas beigās saki kādus novēlējuma vārdus Vestienai.

Mīļa un mierpilna, skaista un skaidra, bagāta un noslēpumīgi apvīta, vieta, kur jūtos droši – tāda ir mana Vestiena.

Vestiena atrodas brīnumaini skaistā vietā – zīlie ezeri, pakalni un lejas, daudz viesu māju, bet te nav tādas vietas, kur aktīvi pavadīt brīvo laiku ar ģimeni, divatā, lielākā vai mazākā pulkā. Būtu jauki, ja būtu kāda sajūtu taka, ko izstaigāt, vai spoku taka, kuru var izstaigāt pusnaktī... Viesiem, kas šeit ierodas ir jādod iespēja piedalīties aktivitātes, piemēram, bērniem braukt ar elektromobiļiem vai izveidot bērnu rotaļu laukumu – Dari pats.

Mums vajadzētu skatu torni kāda pakalna galā vai pie Kāla ezera. Iespējams, ka mūsu pagastā nekad nebūs lieli uzņēmumi, bet Vestiena vienmēr būs pievilcīga tūristiem un tieši tas ir jāizmanto! Lai mums nepietrūkst sapņu un pietiek spēka tos piepildīt!

Intervēja Ināra Viļķina

Pirmsskolas aktualitātes

Jaunais mācību gads pirmsskolā ir iesācies darbīgi un radoši. Ir veikts kosmētiskais remonts atsevišķās grupu telpās, tik tikko esam tikuši pie jaunas brūģētas ietves, vēl procesā remontdarbi logopēdes kabinetā.

Iestādē turpina darbu divas bērnu grupas, priecājamies par katru bērniņu, kas pievienojas mūsu kolektīvam.

Jau septembrī, tradicionāli, devāmies rudens pārgājienā. Mazākie bērni veic isāku maršrutu – pa jaunizveidoto

Pārgājiens uz zemnieku saimniecību „Druvas”.

Lielo bērnu radošie darbi darbojoties dabā.

dabas taku gar Salāja ezeru, bet lielie bērni devās uz zemnieku saimniecību „Druvas”, pa ceļam veicot dažādus audziņu dotus uzdevumus. Vēlos piebilst, ka arī ikdienā ļoti daudzas aktivitātes bērniem notiek dabā, kur var gan sportot, gan vērot, gan mācīties izlasīt norādes, gan veikt radošus darbus no dabas materiāliem, gan rakstīt smiltīs un citur.

Septembra beigās atdzīvināsim Miķeļdienas svinēšanas tradīcijas, kas iezīmē ražas novākšanu laukos, līdz ar to vēlamies piesaistīt vecākus, kuri ir ļoti atsaucīgi uz kopīgu darbošanos. Šoreiz visi kopā veidosim dārzenu un augļu kompozīciju izstādī. Neiztiksim bez muzikālām rotaļām un dejām.

Pirmsskolas skolotāja, metodiskā darba organizatore **Lāsma Vītola**

Pasākumi Vestienas pamatskolā

Kļava uz skolas taciņas no met pašu skaistāko no apsārtušajām lapām. Mazs gājējs paceļ krāšņo rudens velti un pasmailda – klāt septembris – mācību laiks. Skolā nekad nav garlaicīgi, ir mācību stundas, draugi un pasākumi.

16. septembrī sadarbībā ar Vestienas pagasta bibliotēku nosvinējam Dzejas dienas. Vecāko klašu skolēniem un pasākuma dalībniekiem bija iespēja iemēģināt roku dzejas radīšanā, uzrakstot japāņu trīsriņdi haiku. Mazāko klašu skolēni runāja sirdij tuvus dzejoļus, viņiem pievienoties tika aicināti arī klātesošie.

Kultūrizglītības programma „Latvijas skolas soma” ir lielākā valsts simtgā-

des dāvana vairāk nekā 200 000 Latvijas bērniem un jauniešiem. Tās mērķis ir, sākot ar 2018. gada septembri, nodrošināt katram mūsu valsts skolēnam iespēju vismaz vienu reizi mācību semestra laikā klātienē iepazīt Latviju mākslas un kultūras norisēs.

Šī projekta ietvaros 22. septembrī dosimies mācību ekskursijā uz Cēsīm un Vecpiebalgu. 1. – 5. klašu skolēniem Cēsu Vēstures un mākslas muzejā būs iespēja piedalīties teatralizētā programmā „Viduslaiku spēles”, bet 6. – 9. klašu skolēniem nodibinājums „Ekspozīcijas „Sirdsapziņas uguns” atbalsta fonds” piedāvās muzejpedagoģisku no-

darbību „Kā nosargāt demokrātiju?”.

Vecpiebalgā apmeklēsime Kārļa Skalbes memoriālo muzeju „Saulrieti”. 1. – 5. klašu skolēniem būs nodarbība un ekskursija „Pasaka par pasakķēniņu”, bet 6. – 9. klašu skolēni piedalīsies orientēšanās spēlē „Pastaiga Skalbes pasaulē”.

Skolotāju dienu šogad svinēsim 1. oktobrī. Šajā dienā skolotāji saņem ne tikai ziedus un mīļus vārdus no saviem skolēniem, bet izbauda mirkli atpūtas un dodas ekskursijā.

Sagatavoja direktores vietniece mācību darbā **Agnese Ģērķe**

Muižas

„Vestienas muiža”

Adrese: Vestiena, Madonas novads, LV – 4855
Tālrunis: +371 26807209 Jolanta Bardžiņa
Piedāvājums: ekskursija pa muižas parku un Vestienas apkārtni, kultūrvēsturisks objekts

Naktsmītnes/ Atpūta/Pirts

„Piekūni” – brīvdienu māja, pirts rituāls, dabas izziņas nodarbības

Adrese: Piekūni, Vestienas pagasts, Madonas novads, LV – 4855
GPS: 56.8664, 25.9435
Tālrunis: +371 29178245 Anita Ločmele, +371 29416180 Pēteris Ločmelis
Internetā: <http://www.piekuni.lv>
Piedāvājums: naktsmītne ar pirti, pirtniece un pirts rituāls, pirts skoliņa, Piekūnu dabas takas un vides gide, astroloģe un sarunas par astroloģiju, telšu vietas, peldvieta, makšķerēšana.

„Ielāpi” – kempings, brīvdienu māja, atpūtas vietas pie Kāla ezera, makšķerēšana, radošās darbnīcas

Adrese: Ielāpi, Vestienas pagasts, Madonas novads, LV - 4855
Tālrunis: +371 29227504 Ligita Bogdanova
Internetā: <https://www.facebook.com/pages/Iel%C4%81pi-K%C4%81la-ezers/446852121992951>
Piedāvājums: atpūtas vietas pie Kāla ezera, radošās darbnīcas – „Ziepju vārīšanas darbnīca” un „Vaska sveču liešanas darbnīca”, slapjā pirts, naktsmītnes, telpas svinībām (vietu skaits 10), telšu vietas, piknika vieta, peldvieta, laivu noma (9), ūdens velosipēdu noma (2), makšķerēšana, laukums sporta spēlēm, bērnu rotaļu laukums, praktiska darbošanās, pasākumu rīkošana.

Dabas kūrorts

„Piekta debess puse”

Adrese: „Inči”, Vestienas pagasts, Madonas novads. LV-4855
GPS: 56°52'03.7"N 25°52'56.0"E
Tālrunis: 26782385 Ināra Viļķina
Internetā: https://www.facebook.com/dabaskurorts/?ref=pages_you_manage
Piedāvājums: labiekārtota brīvdienu māja ar 3 guļamistabām, lielu kamīnzāli un terasi. Piedāvājam atpūsties ģimenēm ar bērniem, draugu un radu kompānijām, uzņēmumu kolektīviem, nometnēm. Ar malku kurināta pirts, pirts rituāli un pirtnieka pakalpojumi, siltais āra kubuls, bērnu rotaļu laukums, grils, ugunsкура vieta, lapene pie ezera, telšu vietas, privāta peldvieta, SUP dēļi, laivas noma, makšķerēšana, kūpinātas zivis. Telpas svinībām, semināriem, nodarbībām, kāzām. Pieejams WiFi. Dzīvniekiem draudzīgs.

„Kālezers” – viesu māja, atpūta pie Kāla ezera, makšķerēšana

Adrese: Kālezers, Vestienas pagasts, Madonas novads, LV – 4855
GPS: 56.8649, 25.8430
Tālrunis: +371 26521292 Una Miķelsone
Piedāvājums: atpūtas vieta Kāla ezera krastā, naktsmītnes, virtuve, telpas svinībām (vietu skaits 40), treileru pieslēgums, telšu vietas, piknika vieta, peldvieta, laivu noma (4), ūdens velosipēdu noma (4), makšķerēšana, laukums sporta spēlēm, sauna.

Brīvdienu māja putnu vērotājiem

Adrese: „Dālderī”, Vestienas pagasts, Madonas novads, LV – 4855
GPS: 56.8461, 25.8139
Tālrunis: +371 27047164 Rasa Rieksta-Riekstiņa
Piedāvājums: putnu un dabas vērošana, naktsmītnes, virtuve, laivu noma

Brīvdienu māja „Kalnozoli”

Adrese: Kalnozoli, Vestienas pagasts, Madonas novads
GPS: 56.8581, 25.8475
Tālrunis: +371 28893673
Internetā: <https://www.facebook.com/VNKalnozoli/>
Piedāvājums: viesu nams ar kamīnzāli, labiekārtotu virtuvi un pieciem numuriem. Kompānijām (līdz 13 personām) piedāvā atpūtas kompleksa pakalpojumus ģimenes atpūtai. Izbraucieni ar laivām makšķerniekiem un gleznaino dabas ainavu harmonijas baudītājiem. Ugunsкура vieta ezera krastā ar grillēšanas iespējām sniegs iespēju pagatavot garšīgas maltītes pie dabas. Saulriets Kāla ezera krastā sniegs neaizmirstamas emocijas. Aktīvās atpūtas ciņitājus priecēs Gaiziņkalns un Viešūra kalns. Viesu namā ir pieejams bezvadu internets. Laivu noma, makšķerēšana, volejbola laukums. Pieejams siltais āra kubuls. Uzņem nakšņotājus ar suņiem.

„OzolRasas” – dabas fito SPA, brīvdienu māja

Adrese: „Cipuļi” Vestiena, Madonas novads, LV-4855
Tālrunis: +371 27047164 Rasa Rieksta-Riekstiņa
Internetā: <https://www.facebook.com/ozolrasas>
Piedāvājums: guļbūves namiņš ar velēnu jumtu atrodas Kāla ezera pašā krastā. Namiņā pieejama pirts, uz terases varat baudīt ciedru koka fito saunas procedūras un ūdens kublu ar skatu uz Kāla ezeru. Tāpat ir iespējas doties izbraucienos pa Kāla ezeru ar laivu, SUP dēļiem vai katamarāniem. Brīvdienu namiņš ir paredzēt mierīgai atpūtai ar ģimeni vai nelielā kompānijā.

Viesu māja „Kadiķi”

Adrese: Vestiena, Dzenkalniņa iela 1, LV-4855
Tālrunis: +371 27679790
Piedāvājums. Naktsmītnes, grils, bezmaksas WiFi un bezmaksas privātā autostāvieta.

„Dadzīši” – atpūta pie Kāla ezera, kempings, telšu vietas

Adrese: Dadzīši, Vestienas pagasts, Madonas novads, LV – 4855
Tālrunis: +371 29428355 Ārija Krūmiņa
GPS: 56.8700, 25.8259
Internetā: <https://dadzisi.wordpress.com/>
Piedāvājums: naktsmītnes, telšu vietas, piknika vieta, peldvieta, laivu noma (4), ūdens velosipēdu noma (2), makšķerēšana

„Bērzi” – atpūtas vieta pie Kāla ezera

Adrese: Bērzi, Vestienas pagasts, Madonas novads, LV – 4855
GPS: 56.8652, 25.8029
Tālrunis: +371 28700536 Armands Reinis
Piedāvājums: telšu vietas, piknika vieta, peldvieta, laivu noma (5).

„Gretes” – J. Ilstera piemiņas vieta, zidītājgovju ganāmpulks

Adrese: Gretes, Vestienas pagasts, Madonas novads, LV – 4855
GPS: 56.8621, 25.7503
Tālrunis: +371 29450715 Biruta Nebare
Piedāvājums: pirmā latviešu botāniķa Jāņa Ilstera (1851–1889) piemiņas vieta, savvaļā turēts zidītājgovju ganāmpulks (ap 150 dzīvnieki), kāpšana Gretu kalnā, piknika vieta, peldvieta, laivu noma (1), makšķerēšana, dabas taka.

„Gaiziņš” – slaloma slēpošana, kafējnīca, naktsmītne, pirts

Adrese: Gaiziņkalns, Bērzaunes pagasts, Madonas novads, LV – 4853
GPS: 56.8757, 25.9625
Tālrunis: +371 64828176, 29216473 Juris Stradiņš
Internetā: <http://www.gaizins.lv>
Piedāvājums: Gaiziņkalna dabas taka (1,5 km), kāpšana stāvajā Golgāta nogāzē, gaisa troses ceļš „Tarzāns”, kameršļūksana ūdenī (40 m), slēpošana, kameršļūksana, naktsmītnes, kafējnīca, telpas svinībām (vietu skaits 15), pirts, treileru pieslēgums, telšu vietas, piknika vieta, kalnu slēpošana, apvidus slēpošana, slēpošanas inventāra noma, laukums sporta spēlēm, bērnu rotaļu laukums, dabas taka, nometnes.

„Viešūra ezera makšķerēšanas bāze”

Adrese: Makšķerēšanas bāze, Vestienas pagasts, Madonas novads, LV-4855
Tālrunis: +371 28656198
Piedāvājums: telšu vietas, laivu noma (10), makšķerēšana

Avotiņu ģimenes dārzs Vestienā

Adrese: Salāja iela 2, Vestiena, Madonas novads, LV-4855
Tālrunis: +371 26140117 Sarmīte Avotiņa
Piedāvājums: skaisti iekopts dārzs pie ciematmaijas Vestienā. turpinājums 8. lpp.

Vietējie ražotāji, saimniecības

ZS „Vidīni”

Adrese: Strēlnieki, Vestienas pagasts, Madonas novads, LV-4855

Tālrunis: +371 26400893 Inese

Piedāvājums: šeit var nopirkt mājas sieru. Saimniecība nodarbojas ar piena lopkopību un visu saražoto pienu pārstrādā uz vietas, savā mājražošanas cehā.

Medus muīža

Adrese: Krastī, Vestienas pagasts, Madonas no-

vads, LV-4855

Tālrunis: + 371 29231860 Vita

Piedāvājums: biškopības saimniecība, var iegādāties medu, bišu maizi, propolisu medū, vaska sveces. Privāta teritorija.

„Jāņkalni” – ogu un augļu dārzs, pārstrādes cehs, gardumi

Adrese: Jāņkalni, Vestienas pagasts, Madonas novads, LV-4855

Tālrunis: +371 28992426 Līga

Piedāvājums: dārzi ierīkoti 22 ha platībā (krūmellenes, rabarberi, avenes, zemenes u.c), pārstrādes ceha apskate, produkcijas degustācija un iegāde (sukādes, sulas, sirupi, ievārijumi,

tējas), melleņu ražas laikā var nopirkt svaigas ogas.

Jurģis Ļaudaks – šķirnes trušu audzēšanas saimniecība

Adrese: „Lejas Lubejas”, Vestienas pagasts, Madonas novads, LV-4855

Tālrunis: +371 20390062 Jurģis Ļaudaks

Sagatavoja Vestienas pagasta pārvaldes ĪUN vadītāja **Marika Veiba**

(informācija sagatavota sadarbībā ar pārstāvjiem un pieejamās informācijas internetā)

Vēstis no bibliotēkas

Ko darīt rudenī?

LASĪT – dzērvenes, kastaņus un, protams, grāmatas!!! Nu jau gandrīz tradicionāli, ka septembrī papildinās arī bibliotēkas grāmatu apcirknī – no pašvaldības piešķirtā budžeta līdzekļiem iegādāta jauna, dažādām gaumēm piemērota, literatūra. Starp visiem lauku darbiem, laipni aicināti novērtēt un izbaudīt brīdi ar grāmatu! Piedāvājuma:

Zoldnere Dina. Sniegā

Kejs Adams. Mazliet sāpēs

Vingeita Liza. Pirms mēs bijām jūsu

Lejiņa Virdžīnija. Straupes pilskungu

Hārpere Džeina. Dabas spēki.

Ļūdums Gatis. Pāru (ne)būšanas

Šulce Dzintra. Caurvējš

Felka Romija. Rēgu nams

Harana Maeva. Īstas franču kāzas

Filīpsa Sūzana Elizabete. Kad zvaigznes

apvienojas

Dimante Inguna. Starp divām

sievietēm

Grosa Maija. Spēlēt dzīvi

Ozoliņa Daina. Pandēmijas detektīvi

Deja Silvija. Nešķirami kopā

Railija Lūsinda. Mīlestības vēstule

Žuravska, Dzintra. Tauriņa lidojums

ugunī

Šepa Emēlija. Dēla vārdā

Holiss Džeimss. Viduspāreja

Nesbē Jū. Karaļvalsts

Tilaks Dzintars. Kūlenis

Judina Dace. Nemodiniet mirušos

Grebe Kamilla. Nemaņa

Veika Džūlsa. No Itālijas ar mīlestību

Konstantīna Līva. Svešniece spogulī

Lagzdiņa Gunita. lāde vaļā

Hofmans R. Dž. Klaunu smaidi

Ritenberga Dzidra. Es atradu laimi

Vaita Kārena. Pēdējā nakts Londonā

Sagatavoja bibliotēkas vadītāja

Jūsma Ogorodņikova

Ar vieglu garu par kosmiskām norisēm

Oktobris.

Oktobra sākumu visvairāk sabojā septembra beigas. Nu līdzīgi kā Igaunijas dienvidus sabojā Latvijas ziemeļi. Viņi saka, ka tur varētu audzēt labu labās vīnogas, bet tie Latvijas ziemeļi visu izjauc. Septembris bija laiks, kad piemēru vajadzēja ņemt no Minhauzena kunga, kurš spēja pats sevi izvilkt aiz matiem no purva. Tā dūkst līdz kādam 10 – 15 datumam vēl būs jūtama. Un tad jau mēs atkal būsīm pieraduši. Pie jaunajām prasībām. Pie rudens tumšajiem vakariem.

Mēneša pirmajā pusē, tas ir līdz 16.10., uzdarbojas visādi jautrie garīņi. Viens nočiepj atlēgas, cits salaiž grīstē dokumentus, vēl kāds kaut ko sadara ar mašīnām, vēl kāds aizsūta vēstuli nepareizajam adresātam, jo tā noteikti vajag. Par to visu nav daudz ko bēdāt, jo tas kas šajā laikā pazudis, noteikti atradīsies. Varbūt rīt, bet, var būt pēc gada. Tikai brilles gan nēsājam līdz un smalko droku uz līgumiem lasām ļoti uzmanīgi!

3.10. nēsājam līdzī ausu aizbāzņus, jo var gadīties ka kāds kādu gribēs nogalēt ar vārdiem vai informāciju uz līdzēnas vietas. Šai dienā – klusēšana ir zelts!

5. 10. mēžam māju un sētu no visa, kas lieks un ko savā sētā vairs negribam redzēt ne acu galā. Veca Mēness diena.

8.10. apgērba toņi kļūs drusku draiskāki, tomēr lauvās aiz ūsām šai dienā neraustām un lāčus arī labāk neapsaukāt...

9.10. – kāre uz saldumiem ir legāla.

10.10. – ja kāds jūs šajā dienā atraida, nemetiet plinti krūmos. Pēc 4 dienām mēģiniet vēlreiz.

Ja kaut ko vajag sakārtot, nokārtot vai saplānot, tad 14.10. var sēdēt uz krāsna un viss notiks „pēc līdakas pavēles un manas vēlēšanās”... Ja vien tu

zini, ko gribi!

15.10. – dāsnums atmaksāsies ar uzviju!

20. 10. Pilnmēness. Kā kaimiņš mēdza teikt – „labāk ar trieku, nekā ar diloni” – pārmaiņas var notikt uz dienu. Pēkšņi var atklāties, ka kāds uz mani ir dusmīgs jau pusi dzīves, kādam var uznākt patiesības mirklis, vēl kāds var atmetēt kādu netikumumu no šīs dienas uz visiem laikiem. Pamatīgs KOPĀSPĒKS, ja katrs pieliek savu artavu.

23.10. „Kamēr tu biji miegā...” – Saule sāk savu ceļu Skorpiona zodiaka zīmē un sākas „veļu laiks”.

25. – 26.10. – radošu atklājumu dienas pašam par un priekš sevis. Nu tas ir tas stāsts par tām divām kaimiņnieņēm, kur viena visu laiku nevarēja vien „nobraņināties” par otras neitro veļu, līdz brīdim, kamēr pati nomazgāja savus loģus... Ļaujames draudzīgām sarunām, īpašām filmām, krāsām, smaržīgām eļļām, bungu ritmiem – atklājam savus maldus un ilūzijas caur mākslu, dialogu vai baudu...

29. – 31.10. – pienākumi un saistības liks par sevi manīt. Kāds var atklāt, ka patiesībā ir pie ķēdes, cits var pieņemt lēmumu ilgstošām brīvprātīgām saistībām. Labs laiks pielikt pūles, lai tiktu skaidrībā ar resursiem, noliktu pirmo kapeiku uzkrājumu veidošanai, apļautu robežas vai salabotu sētu.

Pēcvārda vietā. Katrs no mums pasauli jūt mazliet pa savam. Kāds reaģē uz laika maiņām, cits uz pilnmēnesi, vēl kādam no tā visa – ne silts, ne auksts. Kāds norises sajūt uz dienu, kāds cits – dienu ātrāk vai vēlāk. Es šīs mītiski kosmiskās norises uztveru kā laika apstākļus, kas man palīdz izvēlēties piemērotāko apgērību. Un mēs jau zinām – darbi notiek tikai tad, ja mēs tos darām.

Ar sveicieniem un atvērta sarunām

Danuta Kiopa